

寻声赴感太乙救苦天尊

THÁI THƯỢNG TAM SINH GIẢI OAN DIỆU KINH

太上三生解冤妙经.

Kinh tên: Thái Thượng Tam Sinh Giải Oan Diệu Kinh. Không rõ người soạn, xuất phát từ thời Đường Tống. Khuyến người tụng kinh này để giải oan kết hận thù. Kinh gồm 1 Quyển, Bản thảo xuất xứ từ “Chính Thống Đạo Tạng”, Động Huyền Bộ, bản văn loại.

Một Thời, Tầm Thanh Cứu Khổ Thiên Tôn cùng chư Quan Hầu tuần hành khắp 10 phương thế giới hóa độ chúng sanh, giúp họ thoát ly khổ hải, vĩnh quy chính Đạo, chẳng nhập Tà tông. Ngài thấy Quốc Vương nước Tịnh Phạm tại phương Tây, người trong cõi nước này phạm nhiều tội dâm cùng sát, chẳng tạo thiện công nên khi mất đa số đều đọa địa ngục chịu nhiều khổ nạn, hoặc đầu thai vào tam ác đạo, đánh mất thân người. Thiên Tôn vì thương xót nhân dân cõi đó mà hóa thân hạ xuống. Quốc Vương đêm ngủ chợt thấy có Thần nhân tới báo rằng sáng mai có vị Chân Nhân từ phương đông tới, sao không chịu nghênh đón. Giật mình tỉnh giấc, một đêm không ngủ, sáng sớm liền triệu tập Quần Thần, Phi Hậu cùng quyền thuộc, nhân dân cả nước ra ngoài Thành ấp từ xa nghênh đón Thiên Tôn. Thành tây có 1 đại viên lâu các trang nghiêm, lăm hoa tươi thảo lạ, Quốc Vương bèn thỉnh Thiên Tôn về đây cư trú.

Khi đó, Thiên Tôn tại thất bảo điện ngồi lên ghế rồng, 2 bên có Thiên Đồng thị vệ. Quốc Vương Đại Thần, Vương Hậu cùng quyền thuộc, nhân dân cõi nước đều vây xung quanh, xin thỉnh Thiên Tôn diễn nói diệu pháp. Bỗng mây mây lành bốc lên, từ trên trời có thiên hoa hạ xuống, đại chúng kinh dị, vui sướng khó tả. Nhất thời, Hoàng Hậu cùng chư vị Quý Phi đứng ra thiêu hương lễ bái, quỳ thẳng mà nói: Chúng con chỗ ở nước nhỏ, dân chúng ngu lỗ, từ xưa tới nay chẳng từng có cơ hội được nghe những lời đạo diệu cao mầu. Nay may mắn gặp ngài nơi đây, chúng con vui sướng vô cùng. Nay có điều muốn thưa hỏi, xin Đấng đại từ, hứa khả cho con.

Thiên Tôn nói: Người có điều gì muốn thưa, tận tâm mà hỏi. Hoàng Hậu nói: Nay Quốc Vương tuổi đã già mà chưa có con kế ngôi, Tiệm thiếp xưa cũng có hoài thai, nhưng chưa được mấy tháng thì hỏng mất. Dù đây tháng sinh ra được nam hay nữ tới 1 tuổi 2 tuổi hoặc 3, 5 tuổi hết thấy đều lần lần chết non. Không rõ kiếp trước kiếp này con đã gây lên tội chướng gì mà chịu cảnh như vậy, nay con ngu muội, kính xin Đấng Đại từ vì con mà diễn nói.

Thiên Tôn nói: Người kiếp trước có hoài 1 thai nhưng chẳng cẩn trọng mà khiến thai chết yểu. Đứa trẻ đó sau chết, vong hồn sinh lòng căm hận, những quả báo trong đời này của người là do nó gây ra. Sợ người chẳng tin, vậy ta gọi oan hồn này lên để người đích thân hỏi. Thiên Tôn lấy tay chỉ tới, Hoàng Hậu nhìn qua liền thấy 1 Dạ Xoa mặt xanh như lá, 2 mắt tựa quái tinh. Chỉ Hoàng Hậu mà nói: Kiếp trước ta chịu lệnh cõi âm phải nhập vào bào thai làm con người. Khi người còn nhỏ chẳng chịu thương tiếc bảo hộ, làm việc tùy ý, bởi vậy vô ý để ta chết yểu. Ta nay muốn báo thù, nhưng do nhân duyên trước người được sinh nơi Trung Thổ, làm người biết tôn kính Thiên Địa cùng Nhật Nguyệt Tinh Thần, hầu cận ông bà, hiếu dưỡng mẹ cha, tin sùng tam bảo, kính trọng người tốt, đắp tượng in kinh, xây dựng đền miếu, hết lòng làm các việc thiện, thương xót người cùng khổ, giúp đỡ kẻ cơ hàn, bởi những công đức xưa kia nên nay người được làm Quốc Hậu một nước, nếu không phải người có phước ta đã sớm giết người cho bỏ mối hận. Hoàng Hậu nghe vậy thân tâm run rẩy sợ hãi, quỳ lạy phía trước nói: Kiếp trước con từng tạo nghiệp đó giờ con tuy biết nhưng hối hận cũng không ích gì. Nguyên xin Thiên Tôn mở bày phương tiện, nay con xin bỏ tài bạc bỏ thí làm phước, xin vì con giải khai oan kết.

Thiên Tôn bảo rằng: Thiện tai thiện tai, người kiếp xưa dù làm được đại công đức, rộng tạo phước điền, nhưng chưa từng sám hối oan khiên nghiệp báo của tự thân. Ta xưa kia tại Chính Nhất Thiên Tôn, được truyền một kinh tên “Tam Sinh Giải Oan Kinh” người nay theo ta tụng kinh này ắt oan nghiệp kia tự tiêu. Phu nhân bẩm thiên địa mà sinh, do âm dương giao hợp mà thành, sau 3 tháng hoài thai liền phân nam hoặc nữ, thai nhi phải bảo vệ chớ gây thương tổn, phải nuôi dưỡng chớ để nó gặp hại, thai tuy nhỏ nhưng mệnh nó cùng người trưởng thành đều quý như nhau. Nếu để tổn hại phá bỏ tự thành oan nghiệp. Một khi tạo oan kết quả báo đó kéo dài tới các đời tương lai há không thấy đáng sợ sao?. Chúng sanh mê muội, ý mình khi còn trẻ khỏe, lúc mang thai không chịu cẩn thận bảo hộ, tùy tiện đi lại,

hoặc trèo cao nhảy xuống, mang nặng chạy nhanh, hoặc cưỡi ngựa bò, hoặc quan hệ vô ý, hoặc đung hoặc ấn, hoặc ngã hay nằm sấp, hoặc uống thuốc gây hại, hoặc kim châm gây hại, hoặc ăn cá độc thịt thiu, hoặc ăn đồ cứng cùng tương lạnh. Các việc như vậy khiến thai nhi bị tổn thương, hoặc tự mình làm hoặc dạy người khác làm không thể kể hết. Do kiếp trước tạo nghiệp nay chịu quả báo. Khiến mang thai nhiều bệnh, đi lại chẳng được, ăn uống không vào, đau đớn triền miên, da thịt nứt nẻ, eo như trùy xiên, ngày dài như năm. Chịu các thống khổ này, nhẫn nhịn tới 9 tháng 10 ngày, tới ngày sinh nở thai nhi kia lại chẳng chịu ra, hoặc thai nằm ngang nằm nghịch, khiến thân nhân sợ hãi, người nhà lo lắng. Lúc này oan gia được dịp tới hại, đau khổ phi thường. Hoặc mẹ sống con chết, hoặc con sống mẹ chết, hoặc cả mẹ lẫn con đều vong, đều do oan hồn chết yếu khi xưa tác quái. Nếu được tái sinh cũng chịu như thế, còn chưa tái sinh liền quẩn hại người thân. Nếu ai gặp được kinh này nên chí tâm tụng niệm, hết thủy nghiệp oan đều nhất nhất tiêu trừ. Khi đó Thế Tôn liền nói Chú:

Thần hôn vận độ, diệu minh cổ kim. Vạn loại thụ bảm, kết hóa thành hình. Oan nghiệp ngộ nhiễm, tam thế tương xâm.

Chính nhất chi khí, giải miễn oan hồn. Văn chi tức tán, thính chi ly phân. Thiên đình giáp tốt, phù hộ vô khuynh.

Tốc sinh tốc miễn, các đắc an ninh. Nguyên hoàng phù mệnh, thời khắc bất đình. Cấp cấp như luật lệnh.

Khi đó, niệm kinh này vừa được 7 biến, Dạ Xoa liền chấp tay bái tạ Thiên Tôn: Con nay nhờ công đức này mà được vãng sanh về nơi Trung Thổ, sau được sinh vào nhà Phú Quý. Bái tạ xong Dạ Xoa liền biến mất, mọi người nghe vậy đều sinh tâm vui mừng.

Thiên Tôn liền nói: Kinh này chẳng những chỉ giải oan kết cho một người, các người nên thành tâm tụng niệm kinh này 100 biến, khi đó hết thủy người trong nước ai có oan kết chi tất cả cùng đều được giải thoát. Nghe vậy hết thủy từ Quốc Vương Quan lại tới nhân dân trong pháp hội cùng nhau xưng tụng. Khi vừa đủ 100 biến, đột nhiên có mây đen từ bốn phía bay tới, từ trong mây đen khí lạnh rủ xuống, vô số vong hồn các loài đồng thanh bái tạ: Chúng con nhờ lòng từ bi nơi Thiên Tôn,

nay được ban thưởng kinh pháp màu nhiệm, một quốc gia oan kết oán nghiệp dù sinh hay chưa sinh, dù nặng hay nhẹ, nay hết thấy chúng con đều được giải thoát. Nhất thời mây mù bốn phía bỗng dung tan hết, trời quang mây tạnh. Người trong pháp hội đồng vui mừng tán thán Thiên ân. Nương nhờ Đạo lực hôm nay mà chúng con được tể độ, nhưng cái nghiệp oan ngay trước mắt này chúng con lo sợ tương lai phạm phải. Vậy xin Thế Tôn cáo cho biết phải tu công đức gì để vinh ly khổ nạn.

Thiên Tôn nói: Ta nay nói “Tam Sinh Giải Oan Diệu Kinh” này, nếu có thiện nam tử thiện nữ nhân mỗi ngày thấp hương tụng kinh 3 biến thì oan kết của bản thân hết thấy đều tiêu diệt. Nếu như tỉ mỉ sao chép 1 bản đem tặng cho người, nhờ đó hết thấy thân thuộc người nhà đều được lây dính phước huệ. Lại nếu có người thai khí yếu nhược, hoặc tinh thần lo nghĩ bất an, nên tụng kinh này ắt được an ổn, đứa trẻ sinh ra nhờ phước lực của kinh đều là kẻ có trí tuệ. Lại như có người trong lúc ngủ mơ thấy vong linh trẻ nhỏ, đều là oan khiên nghiệp báo, nên sáng sớm thấp hương tụng đọc kinh này oan hồn liền lui, chẳng còn kinh sợ. Lại như có người sắp sinh gặp nhiều khó khăn, trước tháng sinh nở, nên mời tu sĩ có Đạo Đức(1), đối trước thánh tượng Tam Thanh Tổ Sư, tụng đọc kinh này, phụ nhân kia nhất định sẽ được thiện thần bảo hộ, sinh đẻ thuận lợi, mẹ con bình an, thọ mệnh bảo đảm. Như có kẻ đi đứng nằm ngồi, chân thành niệm tụng(2) thì đời sau làm người đời đời sinh ra đều được phú quý thông minh, vẻ ngoài đoan chính, con cháu thịnh vượng, được phước vô lượng. Thiên Tôn nói kệ:

Chúng sinh nhiều oan kết, oan sâu khó giải hết.

Một ngày kết thành oan, tam thế báo không thôi.

Ta nay truyền diệu kinh, giải trừ chur oan nghiệp.

Nghe tụng chí tâm nghe, oan gia tự tiêu diệt.

Khi đó, Thiên Tôn giảng kinh xong, chư Thiên Đại Thánh tới đón Thiên Tôn, tuần hành tha phương, tể bạt quần phẩm, lại vì Quốc Vương cùng Vương Hậu nói: các người nên thờ phụng chánh Đạo, thì tương lai nhất định sinh được con trai trí tuệ hiếu thuận. Ta nay giao cho người 3 lá linh phù, chu thư thì uống vào, 1 lá hộ thân,

1 lá trừ oan hồn lệ quý, 1 lá thúc sinh. Các người nên dạy dân chúng tôn kính tụng kinh này.

***Chú Thích:**

1. Đoạn này nguyên văn: “Thỉnh Chính Nhất Đạo Pháp Sư” nhưng vì sợ đoạn kinh bị đạo sỹ phái Chính Nhất Đạo tự ý thêm bớt nên không dịch. Bởi lẽ tụng kinh thì chỉ cần Đạo sỹ giới hạnh trang nghiêm là được, chứ đâu nhất thiết chỉ có Đạo sỹ phái Chính Nhất tụng được còn phái khác không được tụng, sao có lẽ đó?!

2. Đoạn này nói về việc lúc đi đứng hay khi nằm ngồi tinh thành tụng niệm, không rõ là chỉ cần niệm bài chú ở trên hay niệm cả bộ kinh. Nếu niệm cả bộ kinh, để nhớ hết cả bộ thì dài mà khó nhớ quá.

Hà Nội ngày 8 tháng 12 năm 2020

Bản sơ dịch

Bút danh: Đạo Xán.

BẢN HÁN VIỆT

Thái thượng tam sinh giải oan diệu kinh

Kinh danh: Thái thượng tam sinh giải oan diệu kinh. Soạn nhân bất tường, ước xuất vu đường tống. Khuyến nhân tụng kinh giải oan. Nhất quyển. Để bốn xuất xứ: 《 chính thống đạo tàng 》 động huyền bộ bốn văn loại.

Thái thượng tam sinh giải oan diệu kinh

Nhĩ thời, tầm thanh cứu khổ thiên tôn, dữ chư thị tông tuần du thập phương thế giới, hóa độ chúng sinh, xuất ly khổ hải, lệnh quy chính đạo, bất nhập tà tông. Quan kiến tây phương vu nội nhất quốc vương, hào tịnh phạm. Thử quốc nhân dân đa sinh dâm sát, bất tạo thiện công, đa thãm địa ngục, đa thất nhân

thân. Niệm bỉ chúng sinh, toại tức hóa thân hạ hàng. Kỳ quốc vương dạ mộng thần báo, lai nhật thiên chân tự đông nhi chí, hà bất nghênh chi. Vương tâm bất mị, tọa nhi đãi đản, thiêu chúng đại thần, hậu phi thiên thân, cập chư thị dân, viễn ly bốn sở, nghênh tiếp thiên tôn. Chí vu thành tây, hữu nhất đại viên, lâu các nghiêm chỉnh, hoa thái phồn thịnh.

Thị thời, thiên tôn tại thất bảo điện nội kim long tọa thượng, thiên đồng thị vệ. Quốc vương đại thần, hậu phi thiên thân, cập chư thị dân, tọa hạ vi nhiều, quan thính diễn thuyết chính nhất diệu pháp. Nga nhiên thụ khí doanh viên, thiên hoa giao tán, đại chúng kinh dị, hỉ duyệt nan ngôn. Thời hữu hoàng hậu cập chư quý phi, thiêu hương bái lễ, quy nhi cáo viết: Tệ cư tiểu quốc, ngu lỗ chi bang, vị thường đắc văn như tư cao huyền diệu đạo. Kim nhật ngộ tri, thâm vi hạnh hĩ. Hữu thiếu đoán ý, dục tố đạo tiền, phục nguyện hồng từ, đặc tứ dẫn hứa.

Thiên tôn viết: Nhữ hữu hà ngôn, tấn tâm nhi thuyết. Hoàng hậu cáo viết: Kim vương niên lão, dư tự vị lập. Tiên hữu sở hoài, sở nguyệt chi trung, toại trí tổn lạc. Kỳ hoặc nguyệt mãn, sở đắc nam nữ, hoặc nhất tuế nhị tuế, hoặc tam tuế, hoặc ngũ tuế chi gian, tức tiện tử vong. Vị tri tiền sinh kim thế hà tội, trí đắc như thị. Nhược mong ai mãi, tắc ngưỡng thụ quyết ngôn.

Thiên tôn viết: Thị nữ tiền sinh chi trung, hoài dụng bất thận, sát lạc kỳ thai. Nhi nữ tâm nội tăng hiềm, cố đắc kim thân như thử chi báo. Khủng nữ bất tín, ngô kim nhiếp thử oan hồn, nữ đương thân vấn. Thiên tôn chỉ xử, hoàng hậu thị chi, kiến nhất dạ xoa, diện như diệp lam, nhãn như quái tinh. Chỉ hoàng hậu nhi ngôn: Tiền sinh chi thời, ngã thụ âm chú, đầu nhĩ vi mẫu. Nhĩ thân niên ấu, toàn vô tích hộ, tùy tính tác vi, nhân thử bất thận, sát lạc ngã thân. Kim dục hoàn báo, duyên nữ tiền thế sinh cư trung quốc, kính phụng thiên địa nhật nguyệt tinh thần, cần thị ông bà, hiếu thuận phụ mẫu, khâm sùng tam bảo, chí trọng thiện nhân, tố tượng tạo kinh, lược vô khan tích, cái điện tu đàn, kiệt lực thi vi, mãi liên khốn khổ, tế huệ bản hàn, tích thử thiện công, kim sinh chứng vi tiểu quốc chi hậu, nhược phi thử phúc, ngã tức sát nhĩ, liêu ứng đa nhật. Hoàng hậu văn ngôn, tâm thần cụ phạ, chiến chiến căng căng, bái quy đạo tiền: Ngã hữu tiền thân, tăng tác như thị, kim nhật tuy tri, hối chi hà cập. Phục vọng thiên tôn lược kỳ phương tiện, xá tự kỷ chi tài, tấn vi bố thí, nguyện cầu giải thích.

Thiên tôn viết: Thiện tai thiện tai. Nhữ tuy tiền sinh kiến đại công đức, quảng tác phúc điền, tức tri bất tăng sám hối thân trung chi oan kết. Ngô tích vụ chính nhất thiên tôn, thụ 《 tam sinh giải oan diệu kinh 》, nhữ đương tùy ngô tinh tâm tụng chi, oan nghiệp tự tiêu. Phu nhân bầm thiên địa nhi sinh, cấu âm dương nhi thành, tam nguyệt chi ngoại, thủy phân nam nữ, khả bảo nhi bất khả thương, khả dưỡng nhi bất khả hại, mệnh dữ đại nhân nhất thể vô dị. Ngô tổn hữu lạc, tiện thành oan trái. Nhất nhật tạo oan, tam thế báo hoàn, khởi bất phổ tai. Mê muội chúng sinh, ý thị niên tráng, hoài dụng chi thời, toàn vô tương hộ, tứ ý nhi hành, đăng cao khiêu hạ, phụ trọng cấp tẩu, hoặc khóa ky lao hình, hoặc âm dương bất thận, hoặc chàng hoặc ẩn, hoặc nạch hoặc án, hoặc phác hoặc nhu, hoặc phục dục nhi tổn, hoặc châm thứ nhi thương, hoặc xan độc ngư ác nhục, hoặc cật ngành vật lãnh tương. Như tư đẳng sự, nhâm dụng đa thương. Hoặc thị tự tác, hoặc giáo tha sát hại chi nhân, yên năng tấn thuyết. Tiền sinh sở tác, kim thân hoàn báo. Trí sử hoài dụng đa bệnh, đông thống triền miên, ẩm thực giảm thiểu, hành lập gian nan, bì phu thũng phá, yêu tự trừu toàn, ba minh hể dạ, nhất nhật như niên. Thụ thử thống khổ, nhai chí nguyệt túc, lâm sản đa bàn, hoặc liên nhật bất phân, hoặc hoành nghịch bất thuận, thân nhân khủng cụ, quyến chúc ưu hoàng. Đương thử chi thời, oan gia lai hại, khổ thống phi thường. Hoặc mẫu hoạt tử tử, hoặc tử hoạt mẫu tử, hoặc tử mẫu câu vong, giai vi hoành yêu chi hồn. Nhược đắc thác sinh, y tiền tái thụ, nhược vị thác sinh, triền hại thân nhân. Nhược ngộ thử kinh, chí tâm trì niệm, nhất thiết khoan nghiệp, tấn tổng tiêu trừ. Tức thuyết chú viết:

Thần hôn vận độ, diệu minh cổ kim. Vạn loại thụ bầm, kết hóa thành hình. Oan nghiệp 悞 nhiễm, tam thế tương xâm.

Chính nhất chi khí, giải miễn oan hồn. Văn chi tức tán, thính chi ly phân. Thiên đình giáp tốt, phù hộ vô khuynh.

Tốc sinh tốc miễn, các đắc an ninh. Nguyên hoàng phù mệnh, thời khắc bất đình. Cấp cấp như luật lệnh.

Thị thời, niệm kinh thất biến, dạ xoa tọa tiền bái tạ thiên tôn: Ngã kim thừa tu công đức, kính vãng trung thổ, thác sinh phú quý chi gia. Bái tạ nhi khứ. Chúng nhân văn chi, giai đại hoan hỉ.

Thiên tôn viết: Thử kinh phi độc giải nhất nhân chi oan kết. Nhữ đẳng các phát thành tâm, tụng kinh bách biến, nhất quốc chi nhân, ứng hữu oan kết, tất giai giải thoát. Vụ hội hạ ngôn, đồng thanh tụng chi. Chí vu bách biến, mạch kiến

âm vân tứ bố, hắc vụ chi trung, thụ khí thù không, chư đa loại bách nhi ngôn: Ngã đẳng đặc mông thiên từ, hàng tứ kinh pháp, nhất quốc oan kết, dĩ sinh vị sinh, tội vô khinh trọng, hàm giai giải thoát. Thúc hốt chi gian, vân thu vụ liễm, thiên khí lãng thanh, nhân dân hoan khánh, tán tạ thiên ân. Chúng đẳng cáo viết: Nhiên lại đạo lục, phổ đặc tế độ, tuy vô tức mục chi oan, lục hữu tha thời sở phạm. Tác hà dự tu công đức, vĩnh ly thử khổ.

Thiên tôn viết: Ngô kim thuyết thử 《 tam sinh giải oan diệu kinh 》, nhược hữu thiện nam tử thiện nữ nhân, mỗi nhật thiêu hương tụng kinh tam biến, kỷ thân oan kết, tấn giai tiêu diệt. Như tinh tâm sao nhất bốn dũ nhân, hợp gia quyến chúc, đồng triêm phúc huệ. Nhược phục hữu nhân thai khí khiếp nhược, hoặc số lạc bất an, chuyển lễ thử kinh, tức đắc an ổn, tất đắc trí tuệ nam nữ. Như thụ mộng trung gian, thường kiến vong quá nhi nữ, thử thị oan nghiệp, hựu đãi trọng lai. Tinh tâm mỗi nhật đản mộ thiêu hương, bách lễ thử kinh, oan hồn tự thối, phổ vô kinh phố. Nhược phục hữu nhân lâm sản đa nan, tức vu nan nguyệt chi tiền, thỉnh chính nhất đạo sĩ pháp sư, đối tam thanh thánh tượng, phần hương tụng kinh, toại cảm thiện thần hộ hữu, đản dực thuận lý, tắc vô oan hoành chi tai, tử mẫu toàn an, các bảo thiên niên chi thọ. Như hành trụ tọa ngọa, tinh thành trì niệm, hậu thế vi nhân, phú quý thông minh, hình dung đoan chính, tử tôn vinh vượng, hoạch phúc vô lượng. Thán tư nhân duyên, nhi tác kệ viết:

Chúng sinh đa kết oan, oan thâm nan giải kết. Nhất nhật kết thành oan, tam thế báo bất diệt.

Ngã kim truyện diệu kinh, giải trừ chư oan nghiệp. Văn tụng chí tâm thỉnh, oan gia tự tiêu diệt.

Thị thời, thiên tôn thuyết kinh kí tất, chư tiên đại thánh lai nghênh thiên tôn, tuần du tha phương, tế bạt quần phẩm, tái vi quốc vương, hậu phi viết: Tự hậu y phụng chính đạo, tức sinh hiếu tuệ chi nam. Ngô kim phó nhữ linh phù tam đạo, chu thư thôn chi. Nhất phù bảo thân, nhất phù tích oan hồn, nhất phù thôi tốc sinh. Nhữ đẳng khả dĩ giáo thế nhân tuân kính phụng hành.

BẢN TIẾNG TRUNG

太上三生解冤妙经

经名：太上三生解冤妙经。撰人不详，约出於唐宋。劝人诵经解冤。一卷。底本出处：《正统道藏》洞玄部本文类。

太上三生解冤妙经

尔时，寻声救苦天尊，与诸侍从巡游十方世界，化度众生，出离苦海，令归正道，不入邪宗。观见西方於内一国王，号净梵。此国人民多生淫杀，不造善功，多沈地狱，多失人身。念彼众生，遂即化身下降。其国王夜梦神报，来曰天真自东而至，何不迎之。王心不寐，坐而待旦，韶众大臣、后妃天亲，及诸市民，远离本所，迎接天尊。至於城西，有一大园，楼阁严整，花太繁盛。

是时，天尊在七宝殿内金龙座上，天童侍卫。国王大臣、后妃天亲，及诸市民，座下围绕，观听演说正一妙法。俄然瑞气盈园，天花交散，大众惊异，喜悦难言。时有皇后及诸贵妃，烧香拜礼，跪而告曰：弊居小国，愚鲁之邦，未尝得闻如斯高玄妙道。今日遇值，深为幸矣。有少短意、欲诉道前，伏愿洪慈，特赐允许。

天尊曰：汝有何言，尽心而说。皇后告曰：今王年老，予嗣未立。先有所怀，数月之中，遂致损落。其或月满，所得男女，或一岁二岁，或三岁，或五岁之间，即便死亡。未知前生今世何罪，致得如是。若蒙哀愍，则仰受诀言。

天尊曰：是汝前生之中，怀孕不慎，杀落其胎。儿女心内憎嫌，故得今身如此之报。恐汝不信，吾今撮此冤魂，汝当亲问。天尊指处，皇后视之，见一夜叉，面如叶蓝，眼如怪星。指皇后而言：前生之时，我受阴注，投你为母。你身年幼，全无惜护，随性作为，因此不慎，杀落我身。今欲还报，缘汝前世生居中国，敬奉天地日月星辰，勤侍翁婆，孝顺父母，钦崇三宝，至重善人，塑像造经，略无悭惜，盖殿修坛，竭力施为，怜悯困苦，济惠贫寒，积此善功，今生证为小国之后，若非此福，我即杀你，料应多日。皇后

闻言，心神惧怕，战战兢兢，拜跪道前：我有先身，曾作如是，今日虽知，悔之何及。伏望天尊略示方便，舍自己之财，尽为布施，愿求解释。

天尊曰：善哉善哉。汝虽前生建大功德，广作福田，即知不曾忏悔身中之冤结。吾昔於正一天尊，受《三生解冤妙经》，汝当随吾精心诵之，冤业自消。夫人禀天地而生，构阴阳而成，三月之外，始分男女，可保而不可伤，可养而不可害，命与大人一体无异。误损有落，便成冤债。一日造冤，三世报还，岂不怖哉。迷昧众生，倚恃年壮，怀孕之时，全无将护，恣意而行，登高跳下，负重急走，或跨骑劳形，或阴阳不慎，或撞或隐，或搦或按，或扑或揉，或服药而损，或针刺而伤，或餐毒鱼恶肉，或吃硬物冷浆。如斯等事，妊孕多伤。或是自作，或教他杀害之因，焉能尽说。前生所作，今身还报。致使怀孕多病，疼痛缠绵，饮食减少，行立艰难，皮肤肿破，腰似锥钻，巴明盼夜，一日如年。受此痛苦，唯至月足，临产多般，或连日不分，或横逆不顺，亲姻恐惧，眷属忧惶。当此之时，冤家来害，苦痛非常。或母活子死，或子活母死，或子母俱亡，皆为横夭之魂。若得托生，依前再受，若未托生，缠害亲姻。若遇此经，志心持念，一切宽业，尽总消除。即说咒曰：

晨昏运度，耀明古今。万类受禀，结化成形。冤业悞染，三世相侵。

正一之气，解免冤魂。闻之即散，听之离分。天丁甲卒，扶护无倾。

速生速免，各得安宁。元皇符命，时刻不停。急急如律令。

是时，念经七遍，夜叉座前拜谢天尊：我今承斯功德，径往中土，托生富贵之家。拜谢而去。众人闻之，皆大欢喜。

天尊曰：此经非独解一人之冤结。汝等各发诚心，诵经百遍，一国之人，应有冤结，悉皆解脱。于会下言，同声诵之。至於百遍，暮见阴云四布，黑雾之中，瑞气垂空，诸多类拜而言：我等特蒙天慈，降赐经法，一国冤结，已生未生、罪无轻重，咸皆解脱。倏忽之间，云收雾敛，天气朗清，人民欢庆，赞谢天恩。众等告曰：然赖道力，普得济度，虽无即目之冤，虑有他时所犯。作何预修功德，永离此苦。

天尊曰：吾今说此《三生解冤妙经》，若有善男子善女人，每日烧香诵经三遍，己身冤结，尽皆消灭。如精心抄一本与人，合家眷属，同沾福惠。

若复有人胎气怯弱，或数落不安，转礼此经，即得安稳，必得智慧男女。如睡梦中间，常见亡过儿女，此是冤业，又待重来。精心每日旦暮烧香，拜礼此经，冤魂自退，普无惊怖。若复有人临产多难，即於难月之前，请正一道士法师，对三清圣像，焚香诵经，遂感善神护佑，诞育顺理，则无冤横之灾，子母全安，各保天年之寿。如行住坐卧，精诚持念，后世为人，富贵聪明，形容端正，子孙荣旺，获福无量。叹斯因缘，而作偈曰：

众生多结冤，冤深难解结。一日结成冤，三世报不歇。

我今传妙经，解除诸冤业。闻诵志心听，冤家自消灭。

是时，天尊说经既毕，诸仙大圣来迎天尊，巡游他方，济拔群品，再为国王、后妃曰：自后依奉正道，即生孝慧之男。吾今付汝灵符三道，朱书吞之。一符保身，一符辟冤魂，一符催速生。汝等可以教世人遵敬奉行。

保身符

辟冤符

催产符

太上三生解冤妙经竟